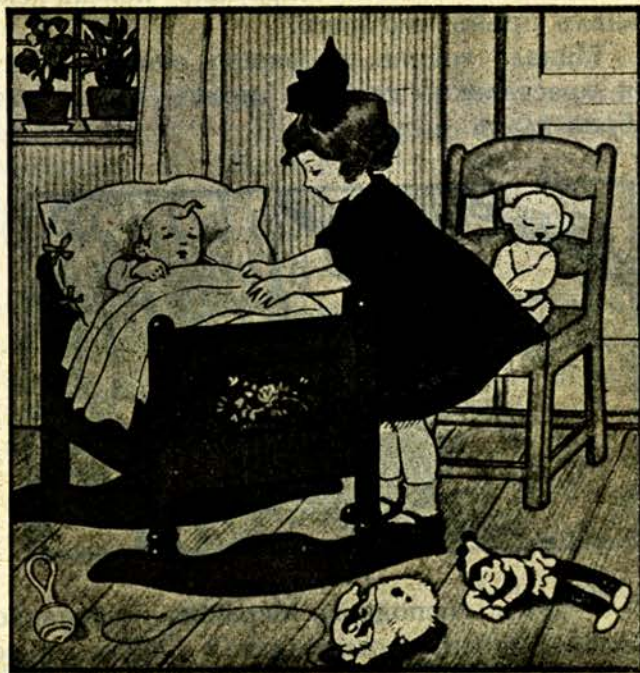

Гробница на персийския царь Дария

гробници, изсѣчени въ скалитѣ. Дворцитѣ сж отдавна разрушени, но тия гробници стоятѣ. На предната страна е изобразенъ царьтъ, а надъ него лети крилатиятъ му пазителъ — добриятъ богъ Ахурамазда.

Николай Райновъ

Слага бебето да спи

МАГЪОСНИКЪТЪ МЕРЛЕНЪ И ДЪРВАРЪТЪ

(френска приказка, съ гравюри на дърво
отъ Андре Лагранжъ)

Имало едно време единъ дърварь. Той билъ много сиромашъ. Ималъ си само една брадва и едно магаренце. Като наберѣлъ товарь дърва и като го продадѣлъ, едва спечелвалъ шестдесетъ петачета. Съ тѣхъ трѣбвало да изхранва жена, деца, магаренцето и себе си. Напусто ставалъ отъ зори, напусто си лѣгалъ вечерь късно: все не можелъ ни парица да скжта, ни хлѣбъ да си купи за другия день.

„Какво да се прави?“ — си мислѣлъ дърварьтъ, капналъ отъ умора. — „Жена ми и децата едва иматъ съ що да живѣятъ. А азъ

и магаренцето ми май че ще умремъ отъ глади. Нѣмамъ вече сили и брадвата да държа. Не ще мога да изхраня челедѣта си. Ехъ, колко е лошо, като се роди човѣкъ такъвъ клетникъ като мене!“

Както се оплаквалъ дърварьтъ, чулъ се гласъ, който много любезно го попиталъ, защо се вайка. Той му разправилъ злочестината си. „Иди си у васъ,“ — рекълъ гласътъ. — „Разкопай въ градината, подъ голѣмия бжзъ: тамъ ще намѣришъ имане.“

Като чулъ това, клетникътъ падналъ на колѣне и казалъ:

— Милостивъ господарь, какъ те казватъ?

— Мерленъ, — отговорилъ гласътъ.

— О, господарь Мерлене, ей сега отивамъ, а тебе Богъ да благослови!

— Добре, добре. Бързо иди, ама следъ година ела да ми разправишъ, какъ ти вървятъ работитѣ.

— Отъ сърдце ти благодаря, господарь. На драга воля ще дойда.

И той се затекълъ у дома си. Захваналъ да копае и, още копналъ не копналъ, показало се имането. Колко се зарадвала цѣлата челедъ! Отъ тогава дърварьтъ почналъ да отива въ гората — само колкото да не се догадятъ съседитѣ за чудноватото му забо-